

og Rekvistter m. m.; til Tegnearbejder og Modeller for Sømærker; til Anbringelse af Sømærker m. v.; til Anskaffelser og Arbejder vedkommende Opførelse af Fundamenter m. v.; til Rejsudgifter m. v. samt til forskjellig Assistanse paa Orlogsværftet med Arbeidskraft og Materiel.

Anskaffelserne og de forskjellige Arbejder m. v. ere udførte efter Forhandlinger, Bestilling og Afkøbsafslutninger ved de 2 Officerer, hvem Ledelsen af de herhenhørende Arbejder og Foranstaltninger have været overdragne, alt efter til Ministeriet indsendte, behørigt dokumenterede Regnskaber.

Arbejderne og Leverancerne ere i det Væsentlige præsterede af Leverandører og Haandværkere paa de forskjellige Steder, hvor Sømærkerne m. v. ere anbragte eller opbevarede."

Til dette Formaal var der i 1880—81 ifkun bevilget 2,500 Kr., og til Anvendelsen af et større Beløb kan Ministeriet efter Høgskabs og Hørups Skjøn ikke anses hemhyndiget ved de givne midlertidige Finantslove. De maa derfor indstille det overskydende Beløb 14,500 Kr. til ikke at kunne passere." (Indstillingspost 165).

Samtlige de ovenfor under Nr. 1—38 omhandlede Udgifter fyldestgjøre de midlertidige Finantsloves Fordring om, at de i Finantslovsforslaget opførte Hovedsummer ikke maa overskrides. Naar de under Nr. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 18, 19, 21, 22, 23, 28, 32 og 38, jvfr. 20 (Indstillingsposterne 24, 25, 28, 29, 39, 40, 43, 47, 51, 52, 53, 74, 77, 86, 88, 90, 106, 117 og 165, jvfr. 82) omhandlede Indstillinger fra Statsrevisorerne tale om „Overskridelser“, sigtes herved ikke til Finantslovsforslaget, men, som ovenforomtalt, til Finantsloven for det foregaaende Aar.

Det skjønnes ikke rettere, end at de her foreliggende Udgifter — der iøvrigt alle findes optagne paa de af begge Thing vedtagne Finantslovsforslag — tillige maa henregnes til „nødvendige løbende Udgifter“ og saaledes ere hjemlede ved de midlertidige Finantslove. Som tidligere berørt, vil der ganste vist i de enkelte Tilfælde kunne opstaa Tvivl om, hvorvidt den nævnte Karakter kan tillægges en Udgift. Der kunde saaledes mulig med Hensyn til de under Nr. 15, 17, 19, 22, 30, 31, 32 og 33 omhandlede Udgifter henvises til, at de omtales som „extraordinære“. Men ved nærmere Betragtning vil det vise sig, at de kun i den Forstand ere extraordinære, at de — som havende Hensyn til en Vedligeholdelse af Bygninger eller Inventarium, der kan fordre lidt Mere i det ene Aar end i det andet, til Sikkerhedsforanstaltninger, til Anskaffelser af nødvendige Væremidler eller deslige — ikke kunne ventes at ville gjentage sig hvert Aar, men iøvrigt ganste fremtræde som løbende. Ligeledes formenes de under Nr. 34, 35, 36 og 37 behandlede Udgifter, nauset, at de i Finantslovsforslaget ere opførte under § 26 og ikke under § 22, i Forhold til hele Armeforvaltningen upaatvibelig at burde henregnes til de løbende, i hvilken Henseende man særlig stal gjøre opmærksom paa, at Udgiften under Nr. 34 staar i Forbindelse med den nye Hærordning, at Udgifterne under Nr. 35 og 36 ere nødvendiggjorte ved Hensynet til det ordinære Krigsberedskab, og at Udgiften under Nr. 37 er fortsat i Aaret 1882—83, paa hvis Finantslov det „2det Bidrag“ findes optaget. Iøvrigt vilde den Omstændighed, at man forment, at enkelte af de her omhandlede Udgifter ikke hørte hjemme under denne Afdeling, kun bewirke, at de maatte optages nedensfor under C., men dette vilde efter de der opstillede Betragtninger ikke medføre nogen Forandring i vort Forslag om Indholdet af Rigsdagens Beslutning. Hvad endelig angaar den paaanførte Udgift under Nr. 2, da forekommer det Hvertallet klart, at naar en fyrstelig Person paatager sig en Sendelse som Statens Repræsentant, maa Udgiften hertil ogsaa afholdes af den forslige Sendelser bestemte Konto.